

Sygn. akt: I C 832/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Krystyna Hartung

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko S. O.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 832/18 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w pozwie przeciwko S. O. domagał się zasądzenia kwoty 871,45 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 30 złotych tytułem opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 11 stycznia 2018 roku z (...) sp. z o.o. sp. j., na podstawie której stał się następcą pierwotnego wierzyciela uzyskując wierzytelność, której podstawą była umowa o numerze (...) zawarta przez pozwanego w dniu 30 maja 2014 roku. Jako dowód, że wierzytelność dochodzona pozwem była przedmiotem przelewu powód przedłożył wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, a na potwierdzenie istnienia i obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Powód twierdził, że na kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu składają się kwoty: 600 złotych tytułem należności głównej, 93,90 złotych należności ubocznych naliczanych przez wierzyciela pierwotnego oraz 177,55 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek, na które składały się przyjęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej z umowy oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda.

Pozwany S. O. zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się na termin rozprawy, nie usprawiedliwił swoje nieobecności, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we (...) Sp. z o.o. sp. j. w W. w dniu 29 czerwca 2017 roku zawarł umowę sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji, której przedmiotem były wierzytelności określone w Załączniku nr 3 do umowy, przysługujące zbywcy i wynikające z tytułu umów pożyczek udzielonych przez wierzyciela pierwotnego - (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o., a następnie przeniesionych na Sprzedawcę. Zgodnie z treścią umowy przeniesienie tytułu prawnego do wszystkich wierzytelności nastąpić miało pod warunkiem uiszczenia przez nabywcę na rzecz sprzedającego w całości ceny nabycia wierzytelności.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 9-12)

W dniu 8 maja 2018 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...), w którym stwierdził, że dnia 11 stycznia 2018 roku nabył od (...) sp. z o.o. sp.j. wierzytelność wobec dłużnika S. O. wynikającą z ramowej umowy pożyczki o nr (...), a wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 871,15 złotych.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany S. O. w toku procesu nie złożył odpowiedzi na pozew i nie stawiał się na rozprawie, tym samym spełnione zostały przesłanki warunkujące i obligujące Sąd do wydania wyroku zaocznego. Zgodnie bowiem z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Niezależnie od wynikającego z art. 339 § 2 k.p.c. domniemania prawdziwości twierdzeń powoda o rzeczywistym stanie rzeczy, sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, sąd ma obowiązek przeprowadzić postępowanie dowodowe z urzędu (por. wyrok SN z 20.10.1998r. I CKU 85/98; Wyrok S.N. z dnia 15.03.1996r. ICRN 26/96).

W ocenie Sądu powód nie zdołał udowodnić tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, ani nawet jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem niezbędnych dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających fakt zawarcia oraz treść umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Przedłożona przez powoda umowa sprzedaży wierzytelności z 29 czerwca 2017r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem cesji miały być wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku nr 3, jednak załącznik ten nie został przedłożony. Dołączono jedynie obejmujący przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, dotyczący umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy powodem a (...) Sp. z o.o. sp. j. z dnia 11 stycznia 2018 roku, tymczasem powód do pozwu przedłożył umowę cesji datowaną na dzień 29 czerwca 2017 roku. Wyciąg ten nie jest też dokumentem w rozumieniu przepisów k.p.c., stanowi bowiem jedynie wygenerowany automatycznie wydruk, który nie wiadomo w jakim trybie i przez kogo został sporządzony, z całą pewnością nie stanowi natomiast wskazanego w umowie sprzedaży wierzytelności „Załącznika nr 3”.

Powód na poparcie swego roszczenia przedłożył również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej

dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się bowiem z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. O ile wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Domniemanie zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu. Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Wskazać również należy, iż ciężar dowodu w zakresie wysokości i wymagalności roszczenia, osoby pozwanego, terminów płatności rat wynikających z umowy, momentu wypowiedzenia umowy, terminów płatności i naliczania odsetek od należności głównej, stosownie do art. 6 k.c. obciąża powoda. Tymczasem powód na dowód istnienia swojej należności, poza umową przelewu wierzytelności oraz wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, nie przedstawił żadnego dowodu istnienia wierzytelności ani jej wysokości. Z przedłożonych dokumentów nie wynika ani wysokość zobowiązania pozwanego wobec wierzyciela pierwotnego, ani terminy jego płatności, ani też zasadność czy terminy naliczania odsetek od należności głównej czy rodzaj i charakter umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym. Brak pierwotnej umowy skutkuje również brakiem dowodu wymagalności dochodzonej przez stronę powodową kwoty.

W końcu powód nie wykazał również tego, by skutecznie nastąpiło nabycie wierzytelności na mocy umowy z dnia 29 czerwca 2017r., gdyż przeniesienie objętych nią wierzytelności miało nastąpić pod warunkiem zapłaty całości ceny. Powód nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na zapłatę ceny za przelew wierzytelności, a tym samym nie wykazał tego, że nabył wierzytelność przeciwko pozwanemu.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo na podstawie art. 6 k.c. należało oddalić.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)